fotbal

MÎINE, PE STADIONUL REPUBLICII

UN CUPLAJ CU IMPERATIVE MAJORE

Ieri, multe drumuri au dus spre București. Lotul A, lotul de tineret și cele două selecționate ale Diviziei B au venit în Capitală cu gîndul la cuplajul de mîine, de pe stadionul Republicii. Mîine, la ora 15, selecționata seriei I va întîlni selecționata seriei a II-a a Diviziei secunde, iar în partida vedetă, lotul A va primi replica lotului de tineret aflat la ultimul său joc dinaintea turneului de luna viitoare din Grecia. Fiecare din antrenorii celor patru loturi — sperăm și jucătorii — vor să folosească această verificare într-un mod cît mai util, fapt pentru care, chiar în această dimineață în cadrul antrenamentelor tehnico-tactice vor avea loc și două jocuri școală, lotul A urmînd să întîlnească selecționata seriei a II-a, iar cel de tineret pe cea a seriei I.

Desigur, cele mai multe priviri se îndreaptă spre echipa națională. Reuniți ieri, la Complexul sportiv „23 August", elevii lui Angelo Niculescu vor face astăzi analiza partidei cu Albania, iar mîine vor începe partida cu următoarea formație: **Adamache — Sătmărenu, Boc, Antonescu, Vigu — Dumitru, Dinu, Nunweiller VI — Lucescu, Dobrin, Dumitrache.** Rezerve vor fi Stan, Dobrău, Vela, Mircea Sandu, Marcu și Hajnal. Lipsește Dembrovschi, reținut la Bacău pentru jocul restanță de campionat pe care echipa sa îl va susține mîine cu C.F.R. Cluj. Acest joc al lotului (în care semnalăm revenirea lui Boc) are ca obiectiv **„valorificarea experienței acumulate prin prestarea unui joc calitativ superior în cadrul sistemului 1—4—3—3, cu participarea simultană a jucătorilor în fazele de atac și apărare, aplicarea presingului, a un-doi-urilor, prepararea jocului la mijlocul terenului într-un spirit mult mai operativ etc în așa fel încît jocul să aibă un pronunțat spirit ofensiv care să-l ducă la o eficiență sporită".** Aceste cuvinte extrase din planul de pregătire al antrenorului Angelo Niculescu relevă că, în jocul de pregătire vor fi urmărite imperative majore. Să sperăm că, în final, antrenorul lotului A va fi mulțumit de randamentul elevilor săi mai ales a celor noi încadrați în formație. Să sperăm că „tineretul" lui Cornel Drăgușin și Em. Jenei (care, cu excepția lui Jurcă și Marin Stelian accidentați, va prezenta „11"-le alintat la Tirana) va fi un sparring-partener nimerit, capabil să solicite prima formație și să-și etaleze valorile pe fondul unui joc superior, curat din toate punctele de vedere. Mai ales că acest lot de tineret este alcătuit din jucători care au manifestat o formă foarte bună în ultimele etape de campionat (**Ștefan — Tănăsescu, Ciugarin, Sameș, Anghelini — Mulțescu, Boloni, Beldeanu — Troi, Roznai, Acleneî**). Să mai sperăm că cele două selecționate ale Diviziei B (antrenori: C. Teașcă, P. Popescu și V. Copil — selecționata seriei I; Gh. Staicu, C. Manolache și M. Negru — selecționata seriei a II-a) vor demonstra că și în scena secundă activează valori autentice.

Mircea M. IONESCU

SE VA EFECTUA O NOUĂ CONDENSARE A ULTIMELOR ETAPE DIN DIVIZIA A?

Așa se pare. Semnele deloc prietenoase ale vremii, atît de manifeste în etapa de duminică, au produs o alarmare a conducătorilor F.R.F. și ai cluburilor. De altfel, din partea acestora din urmă au apărut unele sugestii menite să devanseze finalul sezonului fotbalistic de prima categorie. Propunerea care e tot mai des pomenită ar fi următoarea:

duminică 3 decembrie, 16-imile „Cupei României": miercuri 6 decembrie, etapa a 14-a a Diviziei (programată actualmente pentru 10 decembrie); duminică 10 decembrie — etapa a 15-a, și ultima, din turul Diviziei A (acum, în program pentru 13 decembrie).

În acest fel (față de programul inițial, care prevedea finalul primei părți a campionatului pentru 17 decembrie) se obține o devansare de o săptămînă, ceea ce — se înțelege — ar permite cît de cît disputarea acestor ultime întîlniri în condiții meteorologice satisfăcătoare. Rămîne însă de văzut dacă echipele de prima divizie se vor declara de acord cu această reprogramare, mai cu seamă că unele dintre ele efectuează lungi deplasări în etapa de cupă de duminică. Urmează ca, în urma consultărilor pe care a și început să le efectueze, F.R.F. să ia o hotărîre astăzi sau mîine.

MARGINALII LA MECIUL DE JUNIORI ROMÂNIA — IUGOSLAVIA

DRUMUL SPRE GOL BARAT DE... ÎNCĂPĂȚÎNAREA DE A DRIBLA LA INFINIT!

Șumulanschi, *jenat de unul dintre apărătorii oaspeților, reia, totuși, cu capul, balonul spre poarta lui* Sujica
Foto: S. BAKCSY

„A fost un meci extrem de dîrz. Ambele echipe au luptat, pînă la epuizare, pentru victorie. Remarcabilă dăruirea tuturor jucătorilor, cutezanța lor de a arăta și ceva fotbal pe un teren care i-a supus la eforturi impresionante"... Afirmațiile acestea, făcute după meci, aparțin selecționerului echipei Iugoslaviei, **Ante Mladinici.** Și nu se poate spune că nu așa s-au petrecut lucrurile. Pentru că, într-adevăr, juniorii români și iugoslavi au etalat, pe stadionul Giulești, o mare putere de luptă, au făcut risipă de energie, s-au zbătut tot timpul, s-au străduit să realizeze faze frumoase de fotbal.

Echipa noastră, sobră și decisă în apărare (compartimentul ei forte) a inițiat o suită neîntreruptă de atacuri în terenul advers, s-a apropiat de multe ori de poarta lui Sujica, fără să reușească, însă, să înscrie măcar un singur gol; gol care — după cum s-a desfășurat jocul — ar fi însemnat o victorie utilă, prin cele două puncte în clasamentul grupei. Victorie pe care tinerii noștri jucători ar fi meritat-o cu prisosință, dar pe care n-au realizat-o datorită EVOLUȚIEI NECORESPUNZĂTOARE ÎN FAZA DECISIVĂ A ATACULUI. Semnificativă, în acest sens, ni se pare a fi și declarația antrenorului federal Ioanis Kolias, responsabil cu problemele juniorilor în cadrul forului de specialitate din Grecia. În pauza meciului, acest observator interesat al confruntării dintre cele două echipe ne spunea: **„Dacă jucătorii români ar fi dat drumul la minge, evoluînd mai simplu și mai rapid în atac, cu deschideri lungi pe extreme și în adîncime — procedee recomandate pe un teren greu — ei ar fi putut înscrie, numai în primele 20 de minute, cel puțin două goluri. Să vedem cum vor decurge lucrurile în repriza secundă".** Nici în partea a doua a jocului, atacanții nu și-au clarificat acțiunile, continuînd să joace confuz, evitînd acțiunile perpendiculare pe poartă, toate încercările lor izbindu-se de zidul puternic al apărării oaspeților. Iar atunci cînd acesta a fost totuși străpuns au apărut în prim plan aceleași vechi deficiențe consemnate și cu prilejul altor meciuri ale juniorilor noștri: **● teama de șut a tuturor atacanților ● neconcentrarea suficientă și lipsa de luciditate în finalizarea unor faze construite cu mare trudă ● individualismul, dus pînă la limita extremă, al celui mai talentat jucător din promoția '54: Răducanu.**

Sigur că eficiența unei linii de atac, mai ales atunci cînd adversarul se apără înverșunat, cu toată echipa, depinde în mare măsură și de comportarea mijlocașilor, DE CAPACITATEA ACESTORA DE A LIMPEZI JOCUL, de a-i da cursivitate, de a participa efectiv la finalizarea unor acțiuni ofensive. Stoica a făcut-o în cîteva situații, ratînd și o bună ocazie de gol. Surprinzător, însă, celălalt mijlocaș, Iuga, jucător cerebral, cu multe posibilități, n-a reușit, nici măcar o singură dată, să se desprindă de... Petrovici (omul dat lui în primire), mulțumindu-se doar să-și marcheze strict adversarul. Păcat, pentru că Iuga ne-a demonstrat cu alte prilejuri cît de mult poate să contribuie el la acțiunile ofensive ale echipei. În sfîrșit, cîteva cuvinte și despre aportul în atac al fundașilor de margine. Aceștia n-au reușit să rezolve decît într-un mod avansările lor în terenul advers, prin centrări, de departe, înalte, în careul iugoslavilor, unde Primorac (1,80 m) a părut un ...uriaș pe lîngă micuții noștri atacanți centrali, Răducanu și Șumulanschi. **„Băieții au muncit mult** — afirma, după meci, antrenorul Constantin Ardeleanu. **În special Chivu, Stoica și Iuga. Echipa merita să cîștige. N-a fost însă capabilă să fructifice măcar una din ocaziile pe care le-a avut. Poate că punctul pierdut astăzi îl vom cîștiga în meciul de la Belgrad".**

Poate. Și poate că pînă atunci multe dintre carențele din jocul echipei vor fi eliminate. Altfel nu-i greu de anticipat ce se va întîmpla.

Laurențiu DUMITRESCU

Mîine, la Bacău
JOCUL RESTANȚĂ SPORT CLUB — C.F.R. CLUJ

Mîine se dispută la **Bacău** partida restanță din campionatul Diviziei A dintre formația locală **Sport club** și **C.F.R. Cluj.** Acest joc, care va începe la ora 14, este restanță din etapa a XII-a, fiind amînat atunci deoarece formația băcăuană a susținut o întîlnire amicală în **Bulgaria.**

LA 5 DECEMBRIE TRAGERE EXCEPȚIONALĂ LOTO

Administrația de Stat Loto — Pronosport organizează la 5 decembrie 1972, o nouă tragere excepțională LOTO care acordă participanților în număr NELIMITAT: autoturisme DACIA 1300 și DACIA 1100, precum și numeroase premii în bani de valoare fixă și variabilă.

Pentru stabilirea numerelor cîștigătoare se vor efectua 4 extrageri însumînd în total 29 de numere. Se vor atribui 9 categorii de premii.

Participarea se face pe bilete de 2 lei, 5 lei și 15 lei varianta. Precizăm că variantele de 15 lei dau dreptul de participare la toate extragerile. Rețineți! Mai multe bilete de 15 lei, mai multe șanse de cîștig.

● Tragerea Pronoexpres de mîine va fi televizată direct din Studioul de Televiziune cu începere de la ora 18.30. Astăzi este ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor.

CÎȘTIGURILE CONCURSULUI PRONOEXPRES NR. 47 DIN 22 NOIEMBRIE 1972

Extragerea I: Categ. 2: 1 variantă (10%) a 72 542 lei; categ. 3: 11,80 a 6 148 lei; categ. 4: 28,30 a 2 563 lei; categ. 5: 88,75 a 817 lei; categ. 6: 3 341,65 a 40 lei.

Report categoria 1: 905 680 lei.

Extragerea a II-a: Categ. B: 10,60 variante a 8 177 lei; categ. C: 27,50 a 3 141 lei; categ. D: 1 627,45 a 60 lei; categ. E: 106,45 a 200 lei; categ. F: 2 237,60 a 40 lei.

Report categoria A: 165 963 lei.

Cîștigul de categoria 2 (10%) a revenit participantului CONSTANTIN LUNGU din Brașov, care cîștigă 72 542 lei sau un autoturism „Dacia 1300" plus diferența în numerar.

Rubrică redactată de către LOTO-PRONOSPORT

POST-SCRIPTUM LA ETAPA A XIII-a A DIVIZIEI A

SCHIMBĂRI INSPIRATE

Încă din momentul în care am aflat formația definitivă ce urma a fi aliniată de Steaua în partida de la Arad, ne-am dat seama că echipa bucureșteană și-a luat toate măsurile de precauție pentru a face față cu succes acțiunilor ofensive ale gazdelor. Dacă prezența în teren a lui Pantea (a cărui suspendare de o etapă se consumase) și a lui Năstase (refăcut după accidentare) nu atrăgea cu nimic atenția, introducerea lui Haidu în poartă și trecerea lui Hălmăgeanu ca fundaș central trădau intențiile antrenorului Valentin Stănescu de a fortifica sistemul defensiv (cu atît mai mult cu cît jucătorii înlocuiți de cei doi — Iordache și Ciugarin — nu dăduseră un randament prea bun în etapa trecută, împotriva lui Dinamo).

Măsura luată de antrenorul bucureștean s-a vădit a fi deosebit de inspirată, mai ales în partea a doua a meciului de la Arad, cînd echipa gazdă a atacat susținut, forțînd victoria. Cu experiența lor recunoscută de joc, dar, și cu gabaritul lor impunător, care le-a dat posibilitatea să cîștige aproape toate duelurile la cap cu înaintașii arădeni, să respingă sau să rețină (cazul lui Haidu) — uneori destul de ușor — mingile înalte aruncate de textiliști în careul advers, fundașii echipei bucureștene și-au adus o contribuție extrem de prețioasă la obținerea rezultatului de egalitate. Haidu, îndeosebi, a avut o comportare excelentă, intervențiile sale — pe cît de sigure, pe atît de eficace, mai ales aceea din min. 71, cînd a scos uimitor în corner o minge trimisă din apropiere, cu capul, de Petescu — atrăgînd aprecieri unanime și pledînd în favoarea utilizării lui mai frecvente, prin rotație cu colegul său de post, Iordache (așa s-a mai procedat în trecut la Steaua, cu Voinescu și Toma).

Comentînd modul remarcabil în care echipa bucureșteană a știut să se apere (atunci cînd a fost cazul) în fața ofensivei adverse, sîntem datori să subliniem, de asemenea, atît aportul mijlocașilor — îndeosebi al lui Vigu — la destrămarea atacurilor gazdelor (care, oricum, era de așteptat), cît mai ales cel oferit de Pantea, pe care nu de puține ori l-am zărit în repriza secundă degajînd baloane din apropierea propriului careu. O dovadă în plus a capacității sale crescute de efort, a dăruirii în joc.

Constantin FIRANESCU

ARMA TACTICĂ A PETROLULUI

Încă din start partida de la Ploiești a relevat aspectul așezării echipelor Petrolul și Sportul studențesc. Fiecare își avea libero-ul ei și o linie mediană formată din trei jucători care se marcau reciproc: **Crîngașu—Pană, Cozarec—O Ionescu și Angelescu—Damian.** Ei bine, acest duel de la mijlocul terenului, unde protagoniștele își construiau acțiunile ofensive, a fost cîștigat net de ploieșteni. Cu mai multe disponibilități tehnice decît bucureștenii, trio-ul gazdelor, prin manevre rapide și înșelătoare, cu și fără balon, s-a descotorosit oportun de oamenii de marcaj, a avansat spre poarta lui Ion Vasile, creînd astfel acea superioritate numerică în atac. Acest sprijin al atacului a fost făcut — însă — în mod inteligent și nu haotic așa cum se întîmplă în unele jocuri. În permanență, cei trei ploieșteni au știut să schimbe rapid jocul de pe o extremă pe cealaltă (Angelescu a excelat prin realizările sale), să se infiltreze de multe ori surprinzător pe culoarele rămase libere, apărînd la finalizare ca veritabili oameni de șoc din spatele propriei linii de atac.

Puneți la socoteală și verva de joc a lui Dincuță (care l-a ridiculizat pe Cojocaru), omul care a creat o adevărată panică la poarta lui Ion Vasile, aportul deosebit de ofensiv al inimosului fundaș N. Ionescu, în permanență rămas nemarcat (ce-or fi făcut Moldoveanu și apoi Leșeanu?) și aveți imaginea completă a jocului practicat în atac de formația antrenată de Ilie Oană.

Bucureștenii, în ciuda scorului, una peste alta, n-au jucat chiar atît de rău, dacă ei ar fi avut un constructor lucid, oameni de sprijin în atac și, mai ales, atacanți bătăioși... Mircea Sandu, o decepție, Moldoveanu, de asemenea. De ce n-o fi fost preferat, de la început, subtilul Lucaci?

Stelian TRANDAFIRESCU

O DECIZIE ERONATĂ CARE A STÎRNIT O REGRETABILĂ REACȚIE

Mai erau cîteva minute pînă la intrarea echipelor pe teren. În fața vestiarelor, președintele C.J.E.F.S. Caraș-Severin, tov. Ilie Pătruică, se arăta foarte mulțumit de componența brigăzii de arbitri care urma să conducă meciul dintre C.S.M. Reșița și Universitatea Craiova. Într-adevăr, un arbitru de talia lui Victor Pădureanu, declarat cel mai bun cavaler al fluierului pe anul competițional 1970—71, asigura că partida se va desfășura în condiții optime. Așa s-a și întîmplat, dar numai pînă în min. 76, perioadă de timp în care cei aproximativ 15 000 de spectatori n-au avut nimic de obiectat în privința aplicării regulamentului de joc de către Victor Pădureanu. Dar...

În min. 76, atacantul reșițean Szilaghi a luat o acțiune pe cont propriu, pătrunzînd cu mingea la picior spre poarta apărată de Manta. Odată ajuns la marginea careului, în clipa în care se pregătea să șuteze, a fost faultat de Deselnicu, infracțiune sancționată prompt de conducătorul jocului. Beldeanu și-a potrivit mingea. **Arbitrul V. Pădureanu a numărat cei 9 metri pentru alcătuirea zidului. Apoi, a fluierat prelung, semn că jocul poate fi reluat. Mijlocașul reșițean a executat lovitura, balonul a atins în traiectorie pe Deselnicu, după care a intrat sus, în colțul din dreapta porții apărată de Manta.** Bucurie, desigur, în tabăra gazdelor. Dar, stupoare! Ignorînd legea avantajului, arbitrul Pădureanu, a dictat repetarea loviturii pe motiv că zidul s-a mișcat. Beldeanu a executat din nou, dar de data aceasta în afara spațiului porții. În acea clipă, jucătorii reșițeni s-au repezit la arbitru, căutînd să-l convingă să valideze golul marcat la prima execuție a loviturii. Pe de altă parte a surprins neplăcut și ieșirea antrenorului Reinhardt față de arbitru, cu atît mai mult cu cît Reinhardt este cunoscut ca un om cu o fire cumpătată. L-a imitat însă și antrenorul secund al craiovenilor, Deliu, care a pătruns și el în incinta terenului. Jocul a fost întrerupt timp de două minute și apoi reluat. În minutele care au mai rămas pînă la finalul partidei, jocul a degenerat, abundînd faulturile. Arbitrul Pădureanu, tulburat de consecințele anulării golului a scăpat meciul din mînă acordînd decizii în compensație. Seara tîrziu arbitrul Pădureanu și-a recunoscut greșeala declarîndu-ne: **„Am reconstituit în memorie faza cu pricina și mi-am dat seama că ar fi trebuit să acord golul la prima execuție a lui Beldeanu. Este greu să hotărăști totul într-o fracțiune de secundă și iată că se mai petrec și asemenea faze, în care totuși corectitudinea mea rămîne aceeași dintotdeauna, chiar dacă am greșit și voi suporta consecințele".**

O dată cu fluierul final, cîteva sute de spectatori, certați cu disciplina, au escaladat gardul de sîrmă din jurul terenului și au pătruns în incinta stadionului cu intenția de a-i cere socoteală arbitrului pentru greșeala comisă. Cu sprijinul organelor de miliție, care au intervenit imediat și sprijinul antrenorului Reinhardt, al președintelui C.J.E.F.S. I. Pătruică, și al unor oameni de ordine, cei trei arbitri au fost apărați și conduși în locuința intendentului stadionului. Treptat, atmosfera de pe stadion s-a liniștit și seara arbitrii au părăsit terenul plecînd la București.

Desigur că manifestările de acest gen privesc totdeauna pe acei spectatori certați cu disciplina (în care nu recunoaștem în nici un fel pe iubitorii de sport din Reșița, apreciați pentru pasiunea și căldura lor față de fotbal) și astfel de atitudini trebuie combătute cu energie, deoarece ele aruncă o pată nemeritată asupra unui club sportiv cu frumoase și lăudabile realizări.

Gheorghe NERTEA

EXPLICAȚIILE UNEI NOTE MICI

A trecut cîtăva vreme de cînd publicul Petroșaniului — să nu uităm, laureat al primei ediții a „Trofeului Petschovschi" — nu mai vine în număr așa de mare pe stadionul orașului. Asistențele de 4—5 000 de plătitori au devenit raritați, media de spectatori pe meci depășește cu greu cifra de 1 500, în mod sigur cea mai scăzută din țară la nivelul primei divizii. Dar nu asta am vrea să discutăm acum. Valea Jiului are, anul acesta, o echipă ale cărei rezultate sînt, credem, fără precedent pentru ea în campionat. Comportarea publicului, însă — cel puțin așa ne-a părut el duminică — în meciul cu Farul, nu se ridică la aceeași înălțime.

Duminică, antrenorul Farului, Em. Hașoti, a făcut la timp o schimbare, apreciind că **Stoica** (scos parcă din minți de golul primit, autor a două faulturi grosolane care i-au adus și un avertisment) ar putea fi eliminat curînd din joc. Și Stoica a plecat șontic-șontic spre vestiare (după joc ne-a arătat o rană deschisă pe tibie), în corul de fluierături ale galeriei. Aproape de ieșire s-a aruncat în el cu zăpadă și nisip (noroc că nu s-a găsit pe jos ceva mai consistent), s-a scuipat, s-a înjurat. Din fericire, oamenii de ordine au fost foarte prompți, reușind să-i potolească pînă și pe cei care ar fi vrut să sară gardul ca „să-i dea o lecție" constănțeanului.

Numai 5 minute mai tîrziu a fost însă rîndul lui **Mulțescu** să iasă din joc. După ce Ghirca l-a oprit neregulamentar (infracțiune fluierată de arbitrul Bentu), Mulțescu a replicat violent, lovindu-l cu forță, pe la spate, cu piciorul, pe fundașul Farului. În văzul tuturor! Eliminat prompt, Mulțescu a fost... aplaudat frenetic de tribună!

Ceea ce pe noi ne-a convins imediat să înscriem în caseta meciului, în dreptul **„fair-play-ului spectatorilor"**, o notă sub cea a promovării. 4. Gîndindu-ne, dacă vreți, mai ales la Mulțescu, în speranța că acesta va înțelege primul că a fost, de data aceasta, pe nedrept aplaudat...

Dumitru GRAUR

DELEANU INDISPONIBIL

În partida de duminică cu **„U" Cluj**, fundașul dinamovist **Deleanu** a suferit un accident soldat cu o plagă profundă la gleznа dreaptă, fapt pentru care va fi indisponibil o săptămînă.

MECI FEMININ LA PLOIEȘTI

Duminică s-a disputat la Ploiești o partidă amicală între echipele feminine **Băneasa București** și **Voința** din localitate. Fotbalistele bucureștence au cîștigat cu 1—0 prin golul înscris în prima repriză de **Maria Pîrlog.**

PERSISTĂ „NECUNOSCUTELE" ÎN LUPTA PENTRU ȘEFIA DE TOAMNĂ

(Urmare din pag. 1)

tru șefia de toamnă. Indiferent însă dacă ei vor reuși sau nu în această tentativă, **performanța lor din etapa de duminică este una din cele mai bune din actualul campionat,** Sport Club fiind prima echipă care reușește victoria la Brașov. În orice caz, meciul Sport Club — Dinamo din penultima rundă capătă astfel nu numai atributul de derby al etapei ci se profilează și ca **unul din derby-urile sezonului.**

Printre performerele zilei se situează și **Steaua** (un nul, la Arad, extrem de valoros, mai ales că a fost obținut după emoțiile unui penaly, ratat însă de adversar) și **Universitatea Craiova,** aflată la cel de-al treilea meci în deplasare în care scoate cîte un punct (Sportul studențesc 1—1, Steagul roșu 1—1, C.S.M. 2—2)! Partida de la Reșița s-a desfășurat însă într-o tensiune deosebită, a fost afectată de o gravă eroare de arbitraj, ca și de unele manifestări nesportive, ulterioare acestei erori (fapte de care trimisul nostru la meci se ocupă separat), așa încît meciul va avea desigur un epilog în fața comisiei de disciplină a F.R.F. dar, firește, nu jucătorii craioveni pot fi principalii incriminați, așa încît incidentele de la Reșița nu afectează aprecierile asupra jocului acestei formații omogene, solide, care **din etapa a șaptea n-a mai cunoscut înfrîngerea.**

Două „team"-uri în sensibil declin sînt, este cert, **Steagul roșu** și **Farul,** ambele aflate, la un moment dat, în prima parte a turului pe primul loc al clasamentului.

Brașovenii au cea mai bună apărare din campionat (doar 7 goluri în 13 partide), dar punctul slab al echipei lor continuă să fie atacul, mai precis partea centrală a acestui compartiment. Această deficiență lasă urme din ce în ce mai vizibile pe tabela de rezultate a „galben-negrilor", care — în ultimele două jocuri pe teren propriu — n-au marcat decît un singur gol. Sancționea acestei ineficacități? Un singur punct cîștigat, din cele patru (nu numai posibile, ci unanim pronosticate) și care **au redus această formație** (cu certe posibilități și care a pornit lansat în campionat) **la rolul unei echipe de mijloc,** cu realizări generale de 50% (13 puncte în 13 meciuri). Sub raportul ineficacității atacului, lucrurile stau și mai alarmant la Farul Constanța care se poate socoti totuși o „răsfățată" a clasamentului, pentru că are 12 puncte realizate printr-un total de... 8 goluri marcate. Este cert că echipa antrenată de Hașoti (și el, ca și Proca, fost atacant!) trece printr-o criză acută de eficacitate pe care o ilustrează suita celor cinci rezultate obținute de constănțeni după „bomba" din etapa a VIII-a, cînd învingeau la Ploiești. Iată această „serie neagră": 0—1, 0—1, 0—1, 1—1, 0—1, deci un **singur gol înscris în cinci meciuri,** un singur punct din zece posibile.

Dar dacă aceste două declinuri sînt mai frapante pentru că ele se raportează la **o perioadă-etalon de comparație mai apropiată,** nu trebuie să pierdem din vedere evoluția nesatisfăcătoare din această toamnă a unor echipe ca **F. C. Argeș, A.S.A., Universitatea Cluj** (actualmente ocupante ale locurilor 12, 13, 14), în raport cu locurile fruntașe ocupate de ele în vară, în clasamentul final al ediției trecute (1, 3, 4). Situația este neplăcută mai ales pentru studenții clujeni care, duminică, numai... grație greșelii de arbitraj de la Reșița au scăpat (priviți clasamentul!) de... a ține companie colegilor lor din Capitală, pe locurile retrogradării.

CÎND TE MULȚUMEȘTI CU PUȚIN...

Duminică, la Cluj, F. C. Argeș a scos la iveală, din nou, o veche meteahnă a celor mai multe dintre echipele noastre: **joc prea economic, de așteptare, închiderea pe cît posibil în apărare, în speranța obținerii unui 0—0 și deci a mult visatului punct din deplasare.** Indiferent de forma și valoarea jucătorilor lor, de replica adversarului, multe din echipele noastre intră pe teren cu o lecție dinainte învățată: **„Jucăm pentru 0—0".** Așa a procedat și F. C. Argeș în partida cu C.F.R. Cluj. De la început și-a întărît rîndurile în apărare, lăsîndu-i înainte doar pe Dobrin, Troi și, din cînd în cînd, pe Radu. În aceste condiții, adversarului i-a fost — firește — mult mai ușor să domine. Și din multele ocazii care, vrînd, nevrînd, au apărut în fața careului de la poarta lui Stan, una a fost transformată în gol și planul tactic al oaspeților s-a prăbușit ca un castel de nisip.

Da, duminică, golul lui Țegean (din min. 47) a spulberat frumosul vis al lui F. C. Argeș într-un meci nul.

Abia din acel moment, piteștenii au început să joace cu adevărat. De unde, în prima repriză, ofensiva lor se rezumase doar la cîteva contraatacuri, după primirea golului, cînd planurile sale se năruiseră, F. C. Argeș a luat jocul pe cont propriu. Oaspeții au dominat repriza secundă cu autoritate — au atacat și cu fundașii — și, în ciuda faptului că nu beneficiau de aportul a trei titulari (Olteanu, Pigulea și Prepurgel), au prestat un joc de calitate, apreciat de spectatori, de partenerii de întrecere și de antrenorul acestora, dr. C. Rădulescu. Și F. C. Argeș ar fi meritat un egal, ca urmare a jocului prestat după primirea golului, însă două-trei ocazii mari au fost ratate de către Radu și M. Popescu.

Se pune întrebarea: **de ce a trebuit ca F. C. Argeș să fie condusă cu 1—0 ca să joace așa cum știe, și cum a arătat că poate, adică bine?** Nu era mai normal să înceapă curajos jocul? A ieșit din propriul teren cînd, cum se spune, „îi ajunsese cuțitul la os". Iată un mod de abordare a unei partide care s-a dovedit (pentru a cîta oară?), și în cazul F. C. Argeș, falimentar. Concluziile, credem, nu sînt greu de desprins.

Constantin ALEXE

Peste cîteva zecimi de secundă, mingea, pornită din piciorul lui Neagu, *va poposi în plasa porții lui* Nagel
Foto: M. FELIX

RAPID A AVUT CEEA CE I-A LIPSIT A. S. A.-ei

În meciul Rapid — A.S.A. lucrurile s-au petrecut așa cum anticipasem: luptă între atacul bucureștean și apărarea oaspeților, fără ca aceștia să fi intrat pe teren cu gîndul la defensiva aducătoare a unui eventual meci nul. Dimpotrivă, ei au început jocul cu mult avînt, s-au apropiat des de poarta lui Răducanu, dar totul a durat doar 15 minute, pînă cînd și-a făcut apariția o diferență clară de joc între cele două echipe. Rapid, într-o vervă manifestă în acest final de sezon, a început să stăpînească terenul prin cîteva calități esențiale: 1) a pasat mult mai bine și mai precis în toate situațiile; 2) jucătorii s-au regrupat la timp (într-o mișcare de armonică), mai ales în jurul celui care se afla în posesia mingii; 3) s-a priceput să-și asigure superioritatea numerică în atac; 4) s-a mișcat cu o ușurință surprinzătoare pentru un teren atît de greu cum a fost duminică.

Dacă giuleștenii n-au fructificat mai mult, aceasta se datorește și unor neatenții, (mai ales ale lui Neagu care a fost surprins de nenumărate ori în ofsaid, oprind astfel acțiuni care se anunțau foarte periculoase pentru Nagel), dar și stării terenului care de cîteva ori a făcut să eșueze șuturi din poziții extrem de favorabile.

În schimb, mureșenii s-au găsit în inferioritate din cauza unor deficiențe tocmai la capitolele cu care Rapid și-a impus jocul: deși au o bună tehnică individuală, totuși mureșenii au greșit enorm de multe pase (și asta ne-a mirat foarte mult); au abandonat repede jocul ofensiv, lăsînd izolați pe Mureșan și Fazekaș, care au fost anihilați cu regularitate de Boc și Grigoraș; s-au dovedit nesiguri în apărare și au resimțit eforturile cerute de starea terenului. În orice caz, A.S.A. n-a arătat duminică jocul cu care ne obișnuise și pe bună dreptate era supărat, după meci, antrenorul Bone, nemulțumit de rezultat, dar în special de joc, lipsit total de eficacitate (doar trei șuturi la poartă!). Mureșenii au rămas datori, duminică, publicului bucureștean.

P. GAȚU

SECRETELE SURPRIZEI

În meciul de la Brașov, după „lovitura de teatru" din min. 58, rămăsese suficient timp în care gazdele ar fi putut, teoretic, nu numai să egaleze situația ci chiar să obțină victoria. Și apropae că nu era nimeni — în afara oaspeților, bineînțeles — care să nu spere, măcar, într-o răsturnare spectaculoasă a rezultatului.

Și totuși — în ciuda așteptărilor — echipa cu cea mai bună apărare din actualul campionat, părăsea, la capătul celor 90 de minute de joc, arena întrecerii, învinsă pe propriul său teren! Explicația? Incontestabil că formația antrenată de **Nicolae Proca** a prins duminică una dintre acele zile în care vrei să faci atît de mult încît, pînă la urmă, nu-ți iese nimic. Așa cum i s-a mai întîmplat, nu cu mult în urmă și în partida cu Universitatea Craiova. Acum, ca și atunci, probabil, Steagul roșu a încercat să rezolve problemele cele mai simple ale jocului prin soluțiile cele mai complicate. Mai concret spus, brașovenii au pasat mult și pe jos, în condițiile unui teren aproape desfundat, au acționat frontal pe direcțiile cele mai aglomerate și foarte puțin accesibile infiltrării, au șutat fără convingere la poartă, au irosit o sumedenie de situații la „momente fixe", printre care și zece lovituri de colț executate într-o manieră formală, s-au aventurat într-o ofensivă cu orice preț, uneori oarbă, neglijînd măsurile elementare de protecție ale propriei defensive pe căile cele mai favorabile de desfășurare a contraatacului advers. Într-un asemenea cadru de acțiune, Steagului roșu îi era, practic, greu să-și poată valorifica avantajul terenului și, totodată, pretențiile la un rezultat favorabil.

Dar ar fi nedrept dacă am pune totuși scorul, aparent surpriză, al partidei de la Brașov, numai pe seama nereușitelor echipei gazdă. Dînd Cezarului ce-i al Cezarului, va trebui să consemnăm, cu obiectivitate, faptul că Sport Club nu s-a situat nici un moment pe poziția de inferioritate, proprie majorității formațiilor în deplasare. Băcăuanii au evoluat ca un „11" bine sudat fizic și moral, au luptat frumos și curajos în apărare, inteligent și simplu în atac, mizînd inițial pe obținerea unui punct. Ei n-au ezitat, însă, deloc să forțeze victoria, atunci cînd au intuit — de pe margine și din teren — că acest lucru este posibil și au cîștigat pe merit ambele puncte, depășindu-și cu siguranță adversarul.

Mihai IONESCU

OBSERVAȚII — PRIM PLANURI

După acest derby, prin tradiție, Dinamo — „U" Cluj care, însă, nu și-a onorat, decît în rare momente, cartea de vizită, iată cîteva observații-sinteză:

a) Prima ar fi aceea că, o bună parte din timp, Dinamo n-a dovedit maturitate în joc. A sărit în ochi această lipsă de orientare a formației gazdă, care, mult timp, nu și-a adaptat acțiunile la condițiile speciale oferite de cîmpul de joc, devenit dificil din cauza stratului de zăpadă. Într-adevăr, în loc să-și conceapă variat ofensiva (*printr-o ALTERNANȚĂ A PASELOR SCURTE*, pregătitoare, chiar și înapoi, trimise de vîrfurile marcate strict — prin care să-și scoată adversarul din dispozitiv sau să-l pună pe picior greșit — *CU PASE LUNGI*, la întîlnire), dinamoviștii prea au făcut apel la una dintre scheme (centrări înalte, la „pachet"), destul de ușor de contracarat din cauza stereotipiei. A fost necesară, la pauză, intervenția antrenorilor pentru ca Dinamo să recurgă, în partea a doua a meciului, la un „registru tactic" mai adecvat. Și, nu întîmplător, două dintre cele trei goluri ale învingătorilor au avut la bază combinații mai raționale concepute.

b) „U" Cluj este una dintre puținele echipe stilate, cu evidente aplicații spre fotbalul-spectacol. *De aceea, ne-a surprins neplăcut faptul că, pentru replica ei după pauză, ea a ales antijocul*, încercînd să-și apere golul prin trageri de timp. Întorcînd spatele jocului ei obișnuit, „U" a fost rapid sancționată de două ori: o dată de arbitru care, în văzul tribunelor, i-a adresat un avertisment colectiv și a doua oară de adversar, abil, la reluare, în a-și concretiza o superioritate teritorială, înlesnită și de partener.

c) La o singură fază, petrecută în finalul partidei, Dinamo și-a pierdut un jucător (pe Dumitrache, eliminat, împreună cu Crețu, pentru lovire reciprocă) și a înscris un gol, pe cel de al treilea, la o lovitură liberă executată cu măiestrie de Dinu. *„Preferam să rămînem cu 2—1, decît să-l pierdem pe Dumitrache"* — mărturisea, lîngă noi, în tribună unul dintre suporterii formației bucureștene.

De l-ar fi auzit, în clipa aceea, pe suporter, sîntem siguri că Dumitrache ar fi încercat un sentiment de regret, o strîngere de inimă. Știm, este adevărat, pînă la faultul comis asupra lui (în acel minut 88), omul de gol al lui Nelu Nunweiller fusese deseori „controlat" destul de sever. Dar de aici și pînă la gestul cu care Dumitrache a încercat să-și facă singur dreptate!...

G. NICOLAESCU